

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010434
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6119010434.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, v trestnej veci obžalovaného O. T., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák., účinného od 01.08.2019, formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 4. mája 2023, o odvolaní prokurátora Generálnej prokuratúry SR, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/41/2019 zo dňa 21.06.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Generálnej prokuratúry SR z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4T/41/2019 zo dňa 30.11.2022 bol obžalovaný O. T. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod bodu 7/ obžaloby prokurátorky Generálnej prokuratúry SR, sp.zn. XIV Gv 16/11 zo dňa 21.06.2012, pre skutok spáchaný formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k jednočinnému súbehu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného od 01.08.2019 a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že už právoplatne odsúdení Y. P. a J. X. (rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/66/2012 zo dňa 26. 10. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/22/2016 zo dňa 08. 11. 2017), spolu s T. U. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločným konaním dňa 21.1.2011 v nočných hodinách vykonali krádež vĺamaním do čerpacej stanice Slovnaft v obci O., časť P. W. takým spôsobom, že vytrhli signalizáciu z vonkajšej strany stanice, nezisteným predmetom vylámali bočné vchodové dvere do objektu v hornej časti a v oblasti zámku, tak sa dostali do vnútorných priestorov, vytrhli dve skrinky signalizácie, prešli do priestorov kancelárie, tam nezisteným predmetom vylámali dvere na drevenej skrini, rozrezali dvere na ohňovzdornej skrini značky Sherlock a odcudzili tak finančnú hotovosť vo výške 5.025 €, 10 kusov mesačných diaľničných známok pre vozidlá do 3,5 ton v celkovej hodnote 140 €, 70 kusov ročných diaľničných známok pre vozidlá do 3,5 ton v celkovej hodnote 3.500 € a 40 kusov týždňových diaľničných známok pre vozidlá do 3,5 ton v celkovej hodnote 280 € a taktiež odcudzili finančnú hotovosť, ktorá sa nachádzala v mikroténových vrecúškach na polici nad ohňovzdornou skriňou. Následne vypáčili nezisteným spôsobom dvere do predajne a odcudzili tam 40 kusov krabíc cigariet zn. Marlboro, 30 kusov krabičiek cigariet značky Marlboro light, telefónne karty Easy kredit 12 v počte 10 kusov a Prima kredit 10 v počte 20 kusov, finančnú hotovosť zo zásuvky registračnej pokladnice a následne v priestoroch predajne vystriekali práškový hasiaci prístroj, ktoré veci im následne uschoval obžalovaný O. T. na povale domu č. XXX, na ulici G., v obci X., okres Z., čím spôsobili spoločnosti SLOVNAFT, a.s. so sídlom Vlčie hrdlo 1, Bratislava, IČO: 31 322 832 škodu odcudzením finančnej hotovosti v celkovej výške 7.335 €, škodu na odcudzených veciach vo výške 4.459,37 €, poškodením tovaru škodu vo výške 6.571,37€ a poškodením zariadenia čerpacej stanice spôsobili škodu vo výške 1000 €,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. okresný súd poškodenú spoločnosť SLOVNAFT, a.s., Vlčie hrdlo 1, Bratislava, IČO: 31 322 832 a poškodenú Q. K., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom U K. XXX/XX, X., so svojím nárokom na náhradu škody, odkázal na civilný proces.

Proti uvedenému rozsudku po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie prokurátor Generálnej prokuratúry SR, ktoré dodatočne písomne odôvodnil podaním zo dňa 11.01.2023, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 16.01.2023. Prokurátor Generálnej prokuratúry SR má za to, že konajúci súd dôsledne neprihliadol na produkované dôkazy na hlavnom pojednávaní a zároveň sa dostatočne nevyrovnal ani s výsledkami takto produkovaných dôkazov na hlavnom pojednávaní. Poukázal na to, že napadnutý rozsudok okresného súdu nie je prvým rozhodnutím v predmetnej veci, pričom poukázal na doterajší priebeh konania, s akcentom na jednotlivé rozhodnutia tak okresného súdu, ako aj odvolacieho súdu a tiež NS SR. Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie na ostatnom hlavnom pojednávaní okresného súdu, tento rešpektoval predchádzajúce stanovisko krajského súdu a vypočul vo veci svedka T. U.. V tejto súvislosti poznamenal, že vo veci na návrh obhajoby bol ešte vypočutý svedok J. X. a svedok Y. P. (ktorý však na hlavnom pojednávaní odmietol vo veci vypovedať). V dôsledku takto vykonaného dokazovania možno za rozhodujúca a usvedčujúce dôkazy, ktoré preukazujú spáchanie skutku, uvedeného v obžalobe obž. O. T., predovšetkým považovať výsledky domovej prehliadky v nehnuteľnosti patriacej nebohému P. R., ktorý bol starým otcom obž. O. T., výpoveď svedka T. U., ktorý sa ako spolupáchateľ priamo zúčastnil na páchaní trestnej činnosti a aj výpoveď poškodenej Q. K.. S týmito usvedčujúcimi dôkazmi v plnom rozsahu korešpondujú výsledky ďalších zabezpečených dôkazov. Z tohto dôvodu neobstojí postup okresného súdu, ktorý za pravdepodobný za jediný usvedčujúci dôkaz mal považovať výpoveď svedka T. U. s tým, že tento dôkaz následne hodnotil vo svojom rozhodnutí. Pokiaľ ide o domovú prehliadku v dome u starého otca obž. O. T., pri tejto sa našli veci a predmety preukazateľne odcudzené pri vlámaní do čerpacej stanice Slovnaft v obci O.. Výsledkami dokazovania bolo zároveň zistené, že odcudzené veci a ďalšie predmety voľne uložené v taške a ruksakoch, objektívne v dôsledku fyzického stavu a prístupu nemohli byť prinesené na povahu domu neb. P. R.. Pokiaľ ide o výpoveď svedka neb. P. R., tento využil svoje procesné právo a ku skutku po vznesení obvinenia nevypovedal. Prokurátor Generálnej prokuratúry SR však poukázal na výpoveď neb. P. R., ktorá bola zabezpečená ešte pred úkonom vznesenia obvinenia. Do pozornosti dal tiež aj obsah zápisnice o ohliadke miesta činu, z ktorej vyplynulo, že na povale rodinného domu sa našli dva ruksaky, jedna športová taška, kovové páčidlo, športová obuv čiernej farby a dva neotvorené kartóny cigariet zn. Marlboro. Už len s poukazom na toto zistenie je zrejmé, že pokiaľ obž. O. T. ukladal veci len nájdené pred humnom domu jeho starého otca, musel vedieť, že týmito vecami by bolo aj kovové páčidlo a dva ks neotvorených kartónov cigariet zn. Marlboro, a preto mohol aj v zmysle jeho výpovede objektívne predpokladať, že môže ísť o veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Z tohto dôvodu je prinajmenšom vyvrátená výpoveď obžalovaného v tom, že nevedel, že na povale jeho starého otca ukrýva veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Ďalším podstatným dôkazom, ktorý preukazuje spáchanie skutku obžalovaným, je výpoveď svedka T. U.. Tento vo svojej výpovedi popísal celý priebeh protiprávneho konania obž. O. T.. Obžalovaný sa v prvom rade podieľal na plánovaní danej krádeže do čerpacej stanice. Úlohou obžalovaného bolo robiť tzv. „stojku“, teda dávať pozor, či na miesto krádeže neprichádza hliadka PZ smerom od mesta Žilina. Ďalšou jeho úlohou bolo zabezpečenie miesta po spáchaní skutku a to domu jeho starého otca, v ktorom si páchatelia skutku odložili kukly, prezliekli sa, rozdelili odcudzené peniaze z čerpacej stanice a kde ukryli zvyšok odcudzeného tovaru a ďalších vecí, ktoré mali pri krádeži pri sebe. V tejto súvislosti obžalovaný O. T. mal ostatným spolupáchateľom povedať, ako sa majú dostať do domu neb. P. R., ktorý bol jeho starým otcom. Na toto miesto sa z čerpacej stanice mali spolupáchatelia dostať pešo cez pole, kam mal prísť obž. O. T. a až potom spoločne vošli do domu neb. P. R.. Rovnako protiprávne konanie obž. O. T. bolo ďalej preukázané aj výpoveďami poškodenej Q. K., ktorá jednoznačne vo svojich výpovediach uviedla, že skutok mohol spáchať a veci z benzínovej čerpacej stanice do domu P. R. mohol doniesť len „domáci“, ktorý to tam dobre poznal. Z vykonaného dokazovania nebola zistená taká skutočnosť, že by niektorý z ostatných obžalovaných, okrem O. T., mal požadovanú znalosť okolia miesta činu, a teda únikových trás a to smerom od miesta činu čerpacej stanice smerom k domu neb. P. R.. Obžalovaný O. T. bol v krátkom časovom období pred spáchaním skutku opakovane v priestoroch čerpacej stanice, kam v minulosti nechodieval, v dôsledku čoho je možné aj s ostatnými vykonanými dôkazmi usudzovať na to, že obž. O. T. si takto mapoval nadchádzajúce miesto činu.

Prokurátor Generálnej prokuratúry SR má za to, že protiprávne konanie obžalovaného bolo v plnom rozsahu preukázané zabezpečenými a vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. Uvedená skupina dôkazov sa vzájomne dopĺňa a bezpochyby preukazuje účasť obž. O. T. na spáchaní skutku, ktorý je predmetom obžaloby. V tejto súvislosti sa nie je možné stotožniť predovšetkým s hodnotením výpovede svedka U. tak ako to realizoval Okresný súd Banská Bystrica. Svedok T. U. jednoznačne uviedol, že na spáchaní skutku sa podieľal on, J. X. a obž. O. T. (minimálne tieto tri konkrétne osoby) s tým, že svedok pripustil, že tam mohol byť štvrtý spolupáchateľ, ktorého meno si však už pre odstup času presne nepamätal. Nemožno sa zároveň stotožniť s konštatovaním okresného súdu, že svedok T. U. nespomína, ktoré vytypoval pumpu a kto mal robiť tzv. „stojku“. Prokurátor GP SR sa tiež nestotožňuje s konštatovaním okresného súdu, že svedok T. U. mal pred orgánmi činnými v prípravnom konaní dňa 08.07.2021 vypovedať do istej miery ako tzv. spolupracujúci obvinený (hoci toto procesné postavenie mu priznané nebolo) a v dôsledku jeho výpovede došlo k uzavretiu dohody o vine a treste s miernym trestom (podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, so skúšobnou dobou 3 roky), oproti ostatným odsúdeným v tejto trestnej veci, ktorým boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, resp. 8 rokov. Okresný súd ďalej poukázal na to, že svedok U. mal vypovedať o skutku s viac než s 10-ročným odstupom a to práve v konaní smerujúcom k uzavretiu dohody o vine a treste, z čoho konajúci súd vyvodil, že výpoveď svedka T. U. vyhodnotil ako nevierohodnú. Okresný súd však prehliadol, že v danej veci obž. T. U. mohol byť ukladaný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 10 rokov, a preto bez použitia ust. § 39 ods. 4 Tr. zák. bolo možné obžalovanému uložiť aj podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s uložením primeranej skúšobnej doby. Pri ukladaní daného trestu sa muselo zohľadniť v zmysle ustálenej súdnej praxe, že od spáchania posledného čiastkového útoku 21.01.2011 uplynula doba viac ako 12 rokov. Nie je preto možné konštatovať, že by takto uložený trest pre T. U. bol neprimerane mierny, a to vo vzťahu k ostatným odsúdeným osobám v tejto trestnej veci a len z tohto usudzovať, že v osobe T. U. mohlo ísť o tzv. spolupracujúceho obvineného. Rozhodne T. U. v danej trestnej veci, v ktorej mal postavenie obvineného, ani v inej trestnej veci nebolo priznané orgánmi činnými v trestnom konaní postavenie spolupracujúceho obvineného. Neobstojí teda konštatovanie okresného súdu, že výpoveď svedka T. U. v tejto trestnej veci mala byť nevierohodná. Na rozdiel od výpovede svedka T. U. okresný súd pri rozhodovaní nekriticky prihliadol na výpoveď svedka J. X., pričom konštatoval, že u tohto svedka nemohlo dôjsť k zmene jeho výpovedi, keďže v minulosti daný svedok nevypovedal. Okresný súd pri hodnotení tejto výpovede vôbec nebral do úvahy, že svedok J. X., ktorý bol právoplatne odsúdený za skutok, ktorý je predmetom tejto trestnej veci, začal vo veci vypovedať práve až na hlavnom pojednávaní v trestnej veci obž. O. T. a ďalej neprihliadol na skutočnosť, že obžalovaný O. T. a svedok J. X. sa z minulosti poznali a bývali vedľa seba. Za pozoruhodné považuje prokurátor GP SR aj to, že svedok J. X. si na hlavnom pojednávaní takmer po 10 rokoch pamätal všetky detaily spáchaného skutku. Veľmi pochybná sa javí predovšetkým tá časť výpovede svedka J. X. (a aj obž. O. T.), ktorá sa týka umiestnenia odcudzených vecí v nočných hodinách v neznámom opustenom humne zo strany páchatel'ov skutku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že pri vlámaní do čerpacej stanice mala byť odcudzená finančná hotovosť 5 025,- €. V tejto súvislosti prokurátor poznamenáva, že v dome neb. P. R. sa pri domovej prehliadke našla finančná hotovosť 496,60 € a to vo forme 6x 5,- € a ostatné v minciach. Uvedené objektívne zistenie prisvedčuje výpovedi svedka T. U., že páchatelia si po spáchaní skutku mali na povale domu neb. P. R. medzi sebou rozdeliť odcudzenú finančnú hotovosť. Zároveň to vylučuje výpoveď svedka J. X., že by páchatelia odsúdené veci, vrátane finančnej hotovosti ponechali v neznámom opustenom humne, nakoľko práve zámerom páchatel'ov bolo pri vlámaní sa do čerpacej stanice zmocniť sa tam nachádzajúcej sa hotovosti. Prokurátor GP SR poukazuje na predchádzajúcu argumentáciu uviedol, že je zrejmé, že účasť obžalovaného O. T. na spáchaní trestnej činnosti bola logicky, objektívne a dostatočne preukázaná a preto postup okresného súdu, ktorý v predmetnej trestnej veci aplikoval zásadu in dubio pro reo neobstojí.

Záverom navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný O. T. sa k podanému odvolaniu prokurátora GP SR vyjadril písomne, prostredníctvom obhajcu. V tomto vyjadrení navrhol, aby odvolanie prokurátora odvolací súd ako nedôvodné zamietol. Poukázal na to, že obhajoba obž. O. T. nebola počas celého prípravného konania a tiež hlavného pojednávania vyvrátená ani jedným jediným dôkazom. Je zrejmé, že už i v prípravnom konaní existovala vo veci dôkazná núdza, ktorá pretrvala i počas hlavného pojednávania.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného O. T., za splnenia procesných podmienok v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. a § 293 ods. 7 Tr. por., prokurátor GP SR sa plne pridržiaval písomného odôvodnenia podaného odvolania, pričom v podrobnostiach naň poukázal. Navrhol, aby odvolací súd zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Naproti tomu obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátor GP SR zamietnuť ako nedôvodné. Konštatoval, že by pokiaľ by súd chcel pristúpiť na svedeckú výpoveď svedka U., musel by sa zmeniť aj skutkový stav celého priebehu skutku.

Na poklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie prokurátora GP SR nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, prečo okresný súd oslobodil obžalovaného O. T. spod obžaloby prokurátorky GP SR. Okresný súd v odôvodnení vysvetlil prečo v súdnej veci bolo nutné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“.

Krajský súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu na stranách 12 až 15, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Bolo by nadbytočné odôvodnenie prvostupňového súdu v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať.

Krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K hlavnej odvolacej námietke prokurátora GP SR, že konajúci súd dôsledne neprihliadol na produkované dôkazy na hlavnom pojednávaní a zároveň sa dostatočne nevyrovnal ani s výsledkami takto produkovaných dôkazov na hlavnom pojednávaní, odvolací súd opätovne uvádza, že okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú. V konaní pred prvostupňovým súdom vyšli najavo pochybnosti, či obžalovaný T. spáchal skutok tak ako mu to bolo kladené za vinu podanou obžalobou. Preto bolo namieste použiť zásadu „in dubio pro reo“ tak, ako ju správne aplikoval okresný súd.

Pokiaľ prokurátor GP SR v podanom odvolaní poukazoval na výpoveď svedka U., k tomu odvolací súd uvádza, že výpoveď tohto svedka bola vyvrátená ďalším spolupáchateľom X., ktorý vypovedal, že obžalovaný T. sa predmetnej trestnej činnosti nezúčastnil. Svedok U. si nepamätal koľko osôb sa malo podieľať na predmetnej trestnej činnosti, hovoril o tom, že spolupáchateľov mohlo byť viacero, naproti

tomu si detailne pamätal na podieľaní sa na predmetnej trestnej činnosti obžalovaných T. a aj na to akú úlohu mal plniť. Už samotný tento fakt robí výpoveď svedka U. pochybnou.

Čo sa týka ďalších nepriamych dôkazov na ktoré poukazoval prokurátor GP SR, ako na dôkazy ktoré majú podporiť výpoveď svedka U., k tomu odvolací súd uvádza, že žiaden z týchto dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní neoznačuje obžalovaného za páchatela, resp. spolupáchatela predmetnej trestnej činnosti. Svedkyňa K. iba vypovedala o tom, že obžalovaný T. mal navštíviť čerpaciu stanicu niekoľko krát pred rozhodným dátumom, avšak nehovorila o tom čo konkrétne bolo účelom jeho návštevy, či kúpa pohonných hmôt, resp. iného tovaru. Prítom je z výpovede obžalovaného zrejmé, že v určitom období zabezpečoval starostlivosť o toho času nebohého starého otca. Ostatné vyjadrenia tejto svedkyne, že predmetný skutok mohla spáchať iba osoba znalá prostredia, sú len jej dohady.

K odvolacím námietkam prokurátora GP SR odvolací súd všeobecne uvádza, že orgány činné v trestnom konaní mali v prípravnom konaní dostatok času na to, aby po vznesení obvinenia a konania voči obžalovanému zabezpečili dostatok relevantných dôkazov podporujúcich podanú obžalobu.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolania prokurátora GP SR v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.